

Intimată: Kuoni Travel Ltd

Întrebările preliminare

- 1) Situația neexecutării sau a executării necorespunzătoare a obligațiilor care decurg din contractul încheiat între un organizator sau un detailist și un consumator cu privire la furnizarea unui pachet de servicii pentru vacanțe care intră sub incidența Directivei 90/314/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite, atunci când această neexecutare sau executare necorespunzătoare este rezultatul acțiunilor unui angajat al unei societăți hoteliere care este furnizor al serviciilor la care se referă contractul:
 - a) intră în domeniul de aplicare al exceptării prevăzute la articolul 5 alineatul (2) a treia liniuță teza a doua; și, în caz afirmativ,
 - b) care sunt criteriile pe care trebuie să le aibă în vedere instanța națională pentru a aprecia dacă se aplică această excepție?
- 2) În cazul în care un organizator sau un detailist încheie un contract cu un consumator pentru un pachet de servicii pentru vacanțe care intră sub incidența Directivei 90/314/CEE a Consiliului, iar o societate hotelieră prestează servicii la care se referă contractul, un angajat al acestei societăți hoteliere trebuie să fie considerat el însuși un „furnizor de servicii” în sensul exceptării prevăzute la articolul 5 alineatul (2) a treia liniuță din directivă?

⁽¹⁾ JO 1990, L 158, p. 59.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (United Kingdom) (Regatul Unit) la 30 iulie 2019 — R (împreună cu Asociația furnizorilor independenți de carne și o altă parte)/The Food Standards Agency

(Cauza C-579/19)

(2019/C 328/36)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom (United Kingdom)

Părțile din procedura principală

Recurente: R (împreună cu Asociația furnizorilor independenți de carne și o altă parte)

Intimată: The Food Standards Agency

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul (CE) nr. 854/[2004] ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 882/[2004] ⁽²⁾ se opun unei proceduri prin care, în temeiul articolului 9 din Food Safety Act 1990 [Legea din 1990 privind siguranța produselor alimentare], o instanță de pace decide pe fond și pe baza dovezilor experților numiți de fiecare parte dacă o carcasă nu respectă cerințele de siguranță alimentară?

- 2) Regulamentul (CE) nr. 882/[2004] impune dreptul la recurs în legătură cu o decizie a unui medic veterinar oficial întemeiată pe articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 854/[2004], conform căreia carnea carcasei era neadecvată consumului uman și, în caz afirmativ, ce abordare ar trebui urmată pentru revizuirea pe fond a deciziei luate de medicul veterinar oficial în cadrul recursului promovat într-o astfel de cauză?

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO 2004, L 139, p. 206, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 132).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO 2004, L 165, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 216).

Recurs introdus la 16 august 2019 de John Dalli împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 în cauza T-399/17, Dalli/Comisia

(Cauza C-615/19 P)

(2019/C 328/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: John Dalli (reprezentanți: L. Levi, S. Rodrigues, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurrentul solicită Curții:

- Anularea hotărârii atacate și declararea admisibilității și temeiniciei cererii recurentului în cauza T-399/17 și prin urmare dispunerea:
 - compensării prejudiciului, în special a prejudiciului moral, care poate fi estimat, cu titlu provizoriu, la 1 000 000 de euro;
 - obligării părții la plata tuturor cheltuielilor de judecată.
- Obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente atât recursului, cât și procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv, recurentul invocă mai multe erori de drept, și anume încălcarea obligației de motivare și denaturarea dosarului prin respingerea primului capăt de cerere privind nelegalitatea deciziei de a deschide ancheta.

În al doilea rând, recurentul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin respingerea celui de al doilea capăt de cerere privind vicii în caracterizarea anchetei și extinderea nelegală a acesteia.

În al treilea rând, recurentul invocă o denaturare a probelor și o încălcare a dreptului la apărare în cadrul hotărârii Tribunalului în care al treilea capăt de cerere, privind încălcarea principiilor aplicabile strănerii probelor, denaturarea și falsificarea probelor a fost respins.

În al patrulea rând, recurentul invocă a denaturare a situației de fapt și a probelor, precum și săvârșirea de către Tribunal a unor erori de drept prin respingerea celui de al patrulea capăt de cerere privind încălcarea dreptului la apărare, a articolului 4 din Decizia 1999/396 Comisiei (¹) și a articolului 18 din Instrucțiunile OLAF.

În al cincilea rând, recurentul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept încălcând obligația de motivare și denaturând probele prin respingerea celui de al cincilea capăt de cerere privind încălcarea articolului 11 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1073/1999 (²) și a articolului 13 alineatul (5) din regulamentul intern al Comitetului de supraveghere.